

Afscheid als sponsoractie

-door May Verbrugge-

Tja en toen was hij er, sneller dan gedacht, de mogelijkheid om met (vervroegd) pensioen te gaan. Daarnaast de vraag van mijn leidinggevende: 'Hoe had je je afscheid gedacht?' In mijn hoofd passeerden vele afscheiden van bekenden en collega's, etentjes, recepties, bloemen, cadeautjes en de onvermijdelijke toespraken. Hoe gezellig die gebeurtenissen soms ook waren, één ding stond voor mij vast, zo wilde ik het niet. Geen cadeaus en geen drank en vooral geen toespraken. Ik heb immers alles wat ik nodig heb en nog veel meer en de dingen die er echt toe doen zijn al gezegd, ergens tijdens mijn loopbaan.

Mijn afscheid moest vooral gezellig worden, een borreltje met (oud)collega's waarmee je aan karren hebt getrokken en waarop je hebt gesteund in tijden, waarin het even niet zo mee zat. En alle andere dingen, etentjes, cadeautjes en flessen drank, (hoe lief bedoeld), als dat nou eens ergens terecht kon komen waar het echt nodig is. Nou en dan is Stichting Jonathan voor mij zo'n plek.

Gelukkig werd mijn plan binnen Radar breed gedragen, nadat ik iedereen ervan overtuigd had. Dat ik het zó wilde en echt niet anders. En dan gebeuren er van die dingen die ik maar even 'kleine wonderdjes' noem. Het idee werd geopperd een aantal collega's te vragen wat hapjes te maken, dan werd de borrel goedkoper, lees de bijdrage voor Jonathan groter, en bovendien was er dan wat te snoepen. De groep cliënten die de kantine van het hoofdkantoor van Radar beheren (onder de bezielende leiding van enkele collega's en een vrijwilliger) besloten een wafelbakactie te organiseren. Leuke activiteit voor de kantinegroep en weer wat centjes erbij voor Stichting Jonathan. De (Turkse) toeleverancier van groenten en fruit besloot spontaan ook € 100,- te doneren, toen hij van de actie hoorde.

Eline [rechts] overhandigt de opbrengst van de wafelactie van de kantinegroep aan Marion Muijres en Kees Schouten van Stg. Jonathan

En zo werd mijn afscheid een super gezellige ontmoeting, met veel gelach, schouderklopjes, knuffels, herinneringen en hernieuwde ontmoetingen tussen (ex) Radar medewerkers. Mijn collega's hadden zich zo uitgesloofd dat er genoeg (veel te veel) lekkere hapjes waren. Van het 'Toespraakverbod' werd even afgeweken om Stichting Jonathan onder de aandacht te brengen en om Eline (cliënte en kantine medewerkster) het woord te geven om de wafelbakactie met opbrengst voor Stichting Jonathan aan te bieden.

In de visie van Radar staat dat Radar 'cliënten in hun kracht wil zetten'. Nou de toespraak van Eline en de wafelactie vond ik nu eens een prachtig praktijkvoorbeeld van wat men zich daarbij kan voorstellen. Met heldere stem vertelde ze in een minutenlange toespraak hoe belangrijk de kantinegroep het gevonden had om iets te kunnen doen voor mensen die het echt nodig hebben aan de andere kant van de wereld. Daarbij tikte ze veelbetekend op het goed gevulde vogelhuisje dat als schatkist dienst deed. Met een daverend applaus werden zij en haar collega's beloond, waarna ze tot slot

V.l.n.r. Eline en May Verbrugge

opmerkte: 'En dat hebben we met heel veel plezier gedaan!'. Hierbij sluit ik me natuurlijk van harte aan.

Aan het einde van de zomer geven mijn man Angelo en ik een feestje voor vrienden en familie in het kader van ons 40-jarig huwelijk. Ook hier geldt het motto: 'Geen bloemen, geen kransen, geen flessen geen cadeaus. Maak ons blij met een donatie aan Stichting Jonathan'. Er zal op een prominente plek een collectebus van Jonathan staan met voor geïnteresseerden informatie- en foldermateriaal.

Hopelijk kan dit verhaal anderen op een idee brengen om zonder veel moeite en zonder enige opoffering iets te doen voor degenen die het heel goed kunnen gebruiken. Veel succes met jullie werk Stichting Jonathan!

Bevordering van de zorg voor kinderen en jongeren met een verstandelijke beperking in Zambia

JONATHAN NIEUWS

Nieuwsbrief van de Stichting Jonathan

Nummer 20
Juni/juli 2013

stichting Jonathan

kleinschalige projecten voor kinderen en jongvolwassenen met een verstandelijke beperking in Zambia

Laatste nieuws over het CBR-project

Het laatste half jaar was geen makkelijke periode voor het CBR-project. De wereldwijde economische crisis gaat niet ongemerkt aan het project voorbij! Prijzen stijgen maar de inkomsten stijgen niet mee. Dat heeft een grote impact op het reilen en zeilen van de organisatie. Daarnaast heeft de Zambiaanse regering het minimum loon voor werknemers behoorlijk verhoogd. Dit leidde ertoe dat een aantal medewerkers moest worden ontslagen.

Om de CBR-centra goed te laten draaien en de kwaliteit van de zorg voor de clientjes te garanderen zijn bovendien de volgende maatregelen getroffen: De Local Supervisors hebben de leiding gekregen over de CBR-centra. Andere medewerkers, zoals de instructeurs, hebben meer taken gekregen. Ouders zijn actiever betrokken bij het project en hun inzet is van grote betekenis. De wisselingen in het management vorig jaar en de reorganisatie van het bisdom in zijn algemeenheid hebben een extra druk gelegd op de nieuw benoemde coördinator en assistent-coördinator.

CBR Team Catholic Diocese of Ndola

Zij hebben hard gewerkt om alle veranderingen in goede banen te leiden en de medewerkers goed te begeleiden. Dit vraagt tijd en ondertussen moeten de activiteiten gewoon doorgaan. Mede daarom is in overleg met het

management van het project besloten om de epilepsietrainingen van prof. dr. Boudewijn Peters uit te stellen tot het najaar. Dit geeft iedereen de ruimte om goede voorbereidingen te treffen.

Herinneringen aan Jos van Sambeek

Op 16 februari jl. overleed ons bestuurslid Jos van Sambeek. Jos was al enige tijd ziek, maar dat weerhield hem er niet van om nog geregeld onze vergaderingen bij te wonen. Vanaf november 2011 ging dat niet meer, hij was te ziek. Wij blijven aan Jos denken als een betrokken bestuurslid, hij heeft zich steeds 100% ingezet en zijn gezonde dosis humor, zijn positieve levensinstelling, zullen we zeker onthouden.

Toen Nel Coumans na haar pensionering naar Zambia ging, volgde Jos haar op als directeur van de Stichting Welzijnszorg OZL. Hij volgde het wel en wee van Nel in Zambia op de voet. Hij vond het geweldig dat twee van zijn werknemers bij Nel op bezoek gingen in Zambia. Jos steunde het plan om zo snel mogelijk een stichting op te richten, dan ook helemaal. Want de onderzoeken van Nel waren duidelijk, er moest veel gebeuren voor de jeugd en jongeren met een verstandelijke beperking, in Zambia.

Op 03 oktober 1989 was Jos aanwezig bij het passeren van de akte en was de oprichting van de Stichting Jonathan een feit. Later moest Jos tot zijn spijt terug treden, als bestuurslid, dit vond hij erg jammer, maar door zijn drukke werkzaamheden als directeur van de Stichting Welzijnszorg, kon hij nog maar zelden op een vergadering aanwezig zijn. Er bleef hem niets anders over dan te stoppen met de Stg. Jonathan. Jos bleef zich wel betrokken voelen, en hij zorgde ervoor dat hij op de hoogte gehouden werd.

In de vergadering van 15 november 2001 werd er besloten dat uitbreiding van het bestuur gewenst was, er werd voorgesteld om Jos opnieuw te benaderen omdat we wisten dat hij mogelijk iets meer tijd zou hebben, omdat er een fusie had plaatsgevonden van twee Zuid-Limburgse stichtingen.

In de vergadering van 16 mei 2002 werd Jos voorgesteld als nieuw bestuurslid. Dat heeft Jos gedaan tot het echt niet meer kon. Wij zullen hem missen.

Karel Langemeijer stelt zich voor

Toen Nel Coumans op 1 februari 1988 afscheid nam van de Stichting Welzijnszorg OZL, was al bekend dat zij na haar tropenjaren hier in 't land, een functie zou aanvaarden in de echte Tropen, in Zambia. Als consulent sociale revalidatie van het ministerie van CRM (nu VWS) had ik veel contact met Nel en haar medewerkers. De toespraak die ik bij haar afscheid mocht houden, besloot ik met de woorden: 'Vaarwel, het ga je goed, ook vanuit Afrika zullen we zeker je stem nog horen!' En dat gebeurde ook...

Toen ik een jaar later afscheid nam van het toenmalig ministerie van WVC en mijn gasten op mijn bezoek een gift gaven voor projecten in ontwikkelingslanden, waaronder dat van Nel, kon ik haar een mooi bedrag overmaken. Haar antwoord was een uitnodiging om in Zambia te komen kijken.

Op 27 april namen mijn vrouw Maria en ik het vliegtuig naar Ndola, waar we drie weken zouden blijven. In Lusaka, waar we moesten overstappen, kwamen we in gesprek met een paar medepassagiers, die zo te horen ook uit Nederland kwamen: Cor en Cees Schouten. We vertelden elkaar over onze bestemming in Ndola. Hieruit kwam een heel plezierig contact voort in Ndola en later ook in Nederland én in de Stichting Jonathan.

Op het vliegveld van Ndola troffen we Nel, die ons meteen de Afrikaanse sfeer liet ervaren door met ons naar de markt te gaan. De dag erop, zondag, woonden we in een overvolle kerk in Luanshya een Bembamis bij; Bemba is de taal en de naam van de grootste stam in dat gebied. Tijdens deze mis kregen we een uitnodiging ons op het altaar te presenteren ten overstaan van de hele parochie en te vertellen wat we kwa-

waren diep onder de indruk van hetgeen de mensen daar met een minimum aan middelen, wisten te bereiken. Het was duidelijk dat er een grote behoefte was aan een goed opgezette zorg- en dienstverlening, want afgezien van enkele special units, voor mensen met een verstandelijke beperking, bij de scholen was er niets. De meeste indruk op ons maakten de woon- en leefomstandigheden van de mensen in de uitgestrekte en dichtbevolkte compounds in en rond Ndola en de situatie van de gehandicapten daarin. Na Nel's terugkeer in Nederland nodigde ze mij uit om zitting te nemen in het bestuur van de Stichting Jonathan.

men doen. Na de mis was er op het volle plein naast de kerk een manifestatie voor het CBR-project en de gehandicapten van die parochie. Na afloop was er een maaltijd voor de genodigden; enkele Italiaanse Witte Paters en leden van het kerkbestuur.

Later maakten we ook onder andere kennis met Jet Vinken en haar man Serf Krewinkel, met Anneke Veen, nu secretaris van de Stg. Jonathan en haar man Piet Reijer. Piet werkte als arts in Zambia. Niet lang hierna zou Jet voor een periode van 6 jaar de coördinerende taak van Nel in het CBR-project overnemen. Nel had na haar onderzoek, dat zij op verzoek van de toenmalige bisschop de Jong had gedaan, enkele proefprojecten voor homevisits en daycare opgezet, in enkele wijken in Ndola en Luanshya. Ook had ze al contacten gelegd met mensen in omliggende plaatsen om op een vergelijkbare wijze het CBR-project uit te breiden.

Tijdens ons bezoek kwamen we in tal van woon- en werksituaties. We

Bij het vertrek van Jet en Serf uit Zambia, werd de leiding van het CBR-project overgedragen aan de Zambiaanse zusters Franciscanessen. In de vergaderingen van Jonathan proberen wij een zo goed mogelijk beeld te krijgen van de ontwikkelingen binnen het project en van de vragen waarmee de werkers in Zambia bij de uitvoering van hun werk worden geconfronteerd en die leiden tot aanvragen om financiële steun.

De Stichting Jonathan springt bij waar dit nodig is, met beleidsadviezen en met extra financiering, naast de structurele financiering van Misereor. Momenteel trachten we in te spelen op enkele veranderingen in de organisatie van het bisdom, de positie van het CBR-project daarin en het project zelf. Deze ontwikkelingen vallen echter buiten het bestek van deze bijdrage. In een volgende Nieuws-brief komt hierover meer informatie.

Op zoek naar suggesties van onze donateurs

-door Hanneke Aalders-

Beste donateurs: Sinds de start van Stg. Jonathan werken wij op informele wijze aan de uitbouw van ons donateurs-bestand. In de loop der jaren zijn er donateurs afgefallen, maar gelukkig zijn er ook telkens weer nieuwe bijgekomen. Wij zijn trots op onze donateurs. Zonder jullie zou er geen Stg. Jonathan kunnen zijn!

zoek naar leuke onderwerpen. Mag ik u daartoe enkele vragen voorleggen?

- Hoe lang bent u al donateur van Stichting Jonathan?
- Hoe bent u met Stichting Jonathan in contact gekomen?
- Wat sprak u aan, waarom werd u donateur?
- Zou u willen meewerken, door b.v. een stukje te schrijven over uw donateur zijn, of zou u (telefonisch) geïnterviewd willen worden?
- Heeft u een goed idee hiervoor? We kijken vol spanning uit naar uw reactie!

We zijn er ook trots op dat we dat we nog steeds de meeste donateurs persoonlijk kennen en dat we weten via wie ze donateur geworden zijn. We streven ernaar om zo goed mogelijk contact met de donateurs te onderhouden.

Laat het ons weten!

Maar misschien kan dat nog wel beter!? Graag staan we open voor nog meer suggesties en ideeën van uw kant! Laat het ons weten. We komen graag in contact met onze donateurs. Onder meer voor onze Nieuwsbrief zijn we constant op

Uw antwoord kunt u telefonisch, schriftelijk of via de mail sturen.

Telefonisch: [0499] 392737 of [06] 20141519.

Per mail: h.vandegraaf-aalders@onsmail.nl.

Schriftelijk: H. Aalders, Kastanje 39, 5682GX Best.

[Colofon]

Jonathan Nieuws © is de periodieke nieuwsbrief van Stichting Jonathan.

Adresgegevens

Rijksweg 14-L, 6267 AG Cadier en Keer

T [043] 407 32 97

E stichtingJonathan@xs4all.nl

W www.stichtingjonathan.nl

Stichting Jonathan kunt u ondersteunen door een sponsoractiviteit te ondernemen of een bijdrage over te maken:

IBAN NL53 rabo 0138 7468 34

BIC rabo nl24

Stg. Jonathan is door de Belastingdienst erkend als ANBI-instelling. Uw gift is fiscaal aftrekbaar.